Dosarul nr.4r-2824/26 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-25104205-02-4r-02062026 Judecător: Aurelia Cazacliu

D E C I Z I E
În numele Legii

03 noiembrie 2026 *****

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa :
Președintele completului de judecată,
Judecătorul: Igor CHIROȘCA
Judecătorii: Andrei MOCANU și Adrian CLEVADA

judecând în procedură scrisă, în lipsa părților, recursul declarat de către executorul judecătoresc, Balan Cornelia împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 ianuarie 2026, prin care s-a respins contestația depusă de Balan Cornelia împotriva Deciziei din 03.07.2025 emisă de către agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție.

Procedura de citare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărîrii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

c o n s t a t ă :

1. Prin Decizia din 03.07.2025, emisă de către agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție, s-a dispus constatarea comiterii de către executorul judecătoresc a contravenției prevăzută de art. 313 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional pornit, din motivul prescrierii termenului de prescripție.

2. La 15.07.2025, Balan Cornelia a depus o contestație împotriva Deciziei din 03.07.2025. În susținerea contestației, a invocat că nu este de acord cu decizia emisă, fiind una neîntemeiată și nefondată, deoarece actele emise de către un executor judecătoresc nu pot să facă obiectul unei contravenții, atâta timp cât legalitatea actelor poate fi verificată de către instanța de judecată și consideră că în acțiunile sale nu există elementele contravenției imputate. A menționat că pe toată perioada reținerii pensiei alimentare din salariul debitorului *****, a monitorizat corectitudinea efectuării reținerii și modul de reținere și achitarea pensiei alimentare creditoarei. Încheierile de calculare a cheltuielilor de executare au fost contestate de către debitor și anulate, iar executorul judecătoresc a recalculat onorariul și a emis o nouă încheiere, în care a fost stabilită suma totală spre achitare de 15 662,36 lei, care la moment, la fel, este contestată și se află spre examinare în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. Astfel, consideră neîntemeiate alegațiile debitorului precum, că executorul judecătoresc, în cadrul procedurii de executare, nu a întreprins careva acțiuni, iar acțiunile acestuia în partea stabilirii cheltuielilor de executare/onorariu sunt abuzive, or, înscrisurile anexate la materialele cauzei atestă incontestabil, că în procedura executorului judecătoresc Balan Cornelia s-a aflat documentul executoriu din 30.03.2007, deci executorul judecătoresc este în drept să încaseze onorariul, care a fost calculat cu cota procentuală de 10% la toată suma achitată pe parcursul anilor ca pensie alimentară. Așadar, consideră că în acțiunile sale lipsesc elementele contravenției imputate, or obiectul juridic nemijlocit al contravenției vizate îl constituie relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu în sfera publică, dar care nu este legată nemijlocit de corupție, având menirea de a proteja în plan principal, bunul mers al activității serviciului, în care persoana își desfășoară

activitatea, prin îndeplinirea atribuțiilor de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, promptitudine și corectitudine, tară abuzuri, cât și apărarea intereselor publice, a drepturilor și intereselor legale ale persoanei fizice sau ale persoanei juridice.

3. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 ianuarie 2026, s-a respins contestația depusă de Balan Cornelia împotriva Deciziei din 03.07.2025 emisă de către agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție, ca neîntemeiată.

4. Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 ianuarie 2026, executorul judecătoresc, Balan Cornelia, a depus în termen recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii cu rejudecarea cauzei.

În motivarea recursului a invocat că, Instanța de fond ar fi pronunțat o hotărâre nelegală și netemeinică, fără elucidarea completă a circumstanțelor relevante ale cauzei și prin aprecierea incompletă și unilaterală a probelor administrate.

- Agentul constatator ar fi aplicat eronat art. 313 Cod contravențional, întrucât emiterea încheierilor privind încasarea onorariului executorului judecătoresc s-a realizat în exercitarea atribuțiilor prevăzute de Codul de executare și nu reprezintă o depășire vădită a atribuțiilor de serviciu.

- Instanțele civile care au anulat încheierile executorului nu au constatat existența unui exces de putere și nici lipsa dreptului la onorariu, ci au reținut exclusiv deficiențe privind modul de calcul și motivarea încheierilor, astfel că agentul constatator ar fi interpretat greșit hotărârile judecătorești.

- Onorariul executorului judecătoresc ar fi fost calculat în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul de executare, ținând cont de caracterul periodic al obligației de întreținere și de îndrumările rezultate din hotărârile instanțelor civile, astfel încât emiterea încheierilor contestate nu poate constitui faptă contravențională.

- Decizia agentului constatator nu ar descrie concret elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, neindicând în ce constă depășirea atribuțiilor legale, ce interes public sau drept concret a fost vătămat și prin ce acțiuni s-ar fi realizat excesul de putere.

- Nu ar exista probe suficiente care să demonstreze vinovăția recurentei, învinuirea fiind întemeiată pe presupuneri și concluzii lipsite de suport probator, fără administrarea unor mijloace de probă pertinente și concludente.

- Decizia cu privire la contravenție ar fi afectată de vicii esențiale de formă, inclusiv prin nerespectarea cerințelor art. 443 Cod contravențional referitoare la descrierea faptei și încadrarea juridică, încălcări care, potrivit recurentei, atrag nulitatea actului în temeiul art. 445 alin. (2) Cod contravențional.

- În consecință, recurenta solicită admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău din 30.01.2026, anularea deciziei agentului constatator din 03.07.2025 și încetarea procesului contravențional pe motivul inexistenței faptei contravenționale.

5. Conform art.471 alin. (1)-(2) Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

6. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a

procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

7. La 26.08.2026 Balan Cornelia a expediat în adresa instanței o cerere de recurs suplimentară prin care solicită admiterea recursului, casarea încheierii și încetarea procesului contravențional pe motivul inexistenței faptului contravenției.

8. ***Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei contravenționale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.***

9. În conformitate cu prevederile art. 5 Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

10. În concordanță cu art. 7 al Codului contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

11. Potrivit art. 374, alin. (2) din același cod, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei.

12. În concordanță cu prevederile art. 375 din același cod, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

13. În conformitate cu art. 440, alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

14. Potrivit art. 442, alin. (1) din același act normativ, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

15. În baza art. 443, alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul lui de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f) aducerea la cunoştinţa

persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387; g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei; h) informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii.

16. Conform art. 445 Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârșite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

17. În acord cu reglementările art. 458, alin. (1) din același act normativ, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

18. Conform art. 462, alin. (4) Cod contravențional, partea descriptivă a hotărârii judecătorești cuprinde: a) circumstanţele constatate în judecarea cauzei; b) probele pe care se întemeiază concluzia şi motivele de respingere a probelor; c) norma contravențională pe care se întemeiază soluţionarea cauzei.

19. Conform art. 465 Cod contravențional, hotărârile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs. Decizia pronunțată în recurs este irevocabilă.

20. În baza art. 470, alin. (3) Cod contravențional, instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientului.

21. Potrivit art. 471 din același cod, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în recurs.

22. În conformitate cu art. 473, alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: este nefondat.

23. În temeiul art. 6, § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra

temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public […].

24. Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nr. 1950 din 04.11.1950 (cauza *Ziliberberg vs Moldova*, 1 februarie 2005, §§ 29, 32, cauza *Garyfallou AEBE vs Grecia* din 24 septembrie 1998, § 56), respectiv și garanțiile unui proces echitabil urmează a fi asigurate în deplinătate.

25. În speță, persoana care a depus recursul are dreptul de a-l declara în virtutea art. 467 Cod contravențional, iar recursul a fost întemeiat pe unul din cazurile expres prevăzute de lege (art. 466 Cod contravențional).

26. La depunerea prezentului recurs termenul legal prevăzut de art. 468, alin. (1) Cod contravențional – 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească – a fost respectat.

27. Motivele centrale în baza cărora s-a întemeiat recursul au constat în aceea că fapta contravențională nu a fost probată.

28. În speță, prin Decizia agentului constatator din 03.07.2025 a fost dispusă s-a dispus constatarea comiterii de către executorul judecătoresc a contravenției prevăzută de art. 313 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional pornit, din motivul prescrierii termenului de prescripție.

29. În argumentarea Deciziei din 03.07.2025, agentul constatator a invocat că, la data de 29.05.2025, în secretariatul Centrului cu nr. 10220, a fost înregistrată petiția cet. *****, parvenită de la Procuratura *****, referitoare la acțiunile pretins ilegale ale executorului judecătoresc Cornelia Balan, manifestate prin depășirea vădită a atribuțiilor acordate prin lege la emiterea încheierilor privind încasarea cheltuielilor de executare/onorariului din 17.05.2022, 26.01.2023 și 31.03.2025.

30. În fapt, în anul 2007 cet. ***** a divorțat de cet. ***** și prin Hotărîrea Judecătoriei Botanica, ***** din 30.03.2007, s-a hotărît încasarea din contul lui ***** în beneficiul lui ***** a pensiei alimentare în mărime de ¼ din toate veniturile pentru întreținerea copilului minor*****, născută la *****, începând cu 26.02.2007 și până la pierderea dreptului la pensia alimentară.

31. La data de 19.06.2021, Carp Alexia a împlinit vârsta de 18 ani și din acest motiv, respectiv a încetat obligația de plată a pensiei de întreținere. La 17.05.2022, executorul judecătoresc Balan Cornelia emite încheiere pentru încasarea cheltuielilor de executare de la *****, în sumă de 18 406 lei, conform Borderoului de calcul a cheltuielilor de executare.

32. Debitorul ***** nu a fost de acord cu încheierea respectivă și a contestat-o în instanța de judecată.

33. Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 octombrie 2022 s-a dispus anularea Încheierii executorului judecătoresc din 17.05.2022 pentru încasarea cheltuielilor de executare în mărime de 18 406 lei.

34. Prin Încheierea executorului judecătoresc din 26.01.2023 s-a dispus încasarea de la debitorul ***** a sumei de *****, care a fost anulată prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12.03.2024.

35. Ulterior, la 31.03.2025, executorul judecătoresc emite o nouă încheiere de încasare a cheltuielilor de executare/onorariul în mărime de ***** , care, de asemenea, a fost contestată și care se află spre examinare pe rolul instanței de judecată.

36. Astfel, agentul constatator motivează că, desfășurând o activitate independentă, dar care reprezintă un serviciu de interes public, încheierile pe care le-a emis Cornelia Balan în calitate de executor judecătoresc reprezintă acte de autoritate publică, or aceasta este subiect activ calificat al contravenției prevăzute la art. 313 din Codul contravențional al Republicii Moldova și ca oricare persoană publică îi este interzis să exercite atribuțiile de serviciu prin realizarea unor acțiuni care depășesc vădit limitele acestor atribuții.

37. La caz, executorul judecătoresc Cornelia Balan, prin emiterea încheierilor de încasare a cheltuielilor judiciare/onorariu din 17.05.2022 și 26.01.2023, care au fost anulate prin încheierile instanței de judecată din 24.10.2022 și 12.03.2024, a depășit drepturile și atribuțiile acordate prin lege, fapt constatat de instanța de judecată, acțiunile fiind încadrate în baza art. 313 Cod contravențional.

38. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 ianuarie 2026, s-a respins contestația depusă de Balan Cornelia împotriva Deciziei din 03.07.2025 emisă de către agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție, ca neîntemeiată.

39. Instanța de recurs apreciază că prima instanță a reținut în mod corect că acțiunile executorului judecătoresc au depășit limitele atribuțiilor conferite de lege și au întrunit elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional. Această concluzie nu a fost fundamentată exclusiv pe faptul anulării încheierilor emise de executorul judecătoresc, ci pe analiza întregului comportament manifestat în cadrul procedurii de executare, coroborat cu probele administrate în cauză.

40. Din materialele dosarului rezultă că executorul judecătoresc a menținut timp îndelungat în gestiune procedura de executare fără a verifica dacă obligația de întreținere era executată benevol, fără a informa debitorul despre desfășurarea procedurii de executare și despre consecințele acesteia, iar după încetarea obligației de plată a pensiei alimentare a emis încheieri privind încasarea cheltuielilor de executare și a onorariului calculate pentru întreaga perioadă anterioară. În același timp, aceste încheieri au fost succesiv anulate de instanțele judecătorești, ceea ce confirmă caracterul nelegal al modalității în care executorul și-a exercitat atribuțiile, însă constituie doar unul dintre elementele avute în vedere de instanță.

41. În mod întemeiat prima instanță a reținut că relevanță juridică prezintă nu simpla existență a unor acte ulterior anulate, ci faptul că executorul judecătoresc a omis să respecte obligațiile legale privind administrarea procedurii de executare, informarea debitorului și verificarea executării benevole a obligației, continuând procedura în condiții care au afectat drepturile persoanei vizate. Aceste împrejurări demonstrează că exercitarea atribuțiilor de serviciu nu s-a realizat în limitele stabilite de lege, iar conduita adoptată a produs o ingerință nejustificată în drepturile debitorului.

42. Prin urmare, instanța de fond a apreciat corect ansamblul probelor și a concluzionat justificat că acțiunile executorului judecătoresc au contravenit obligațiilor legale ce îi reveneau în exercitarea funcției, afectând drepturile persoanei supuse executării silite și întrunind elementele contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, astfel încât motivele invocate în recurs nu sunt de natură să răstoarne legalitatea și temeinicia concluziilor primei instanțe.

43. Colegiul penal, nu poate reține susținerea recurentei potrivit căreia a acționat exclusiv în limitele atribuțiilor conferite de Codul de executare și că era îndreptățită să încaseze onorariul executorului judecătoresc. Obiectul prezentei cauze nu îl constituie existența abstractă a dreptului executorului la onorariu, ci modul concret în care acesta și-a exercitat atribuțiile de serviciu. Prima instanță a reținut în mod întemeiat că executorul judecătoresc a menținut procedura de executare timp îndelungat fără a verifica executarea benevolă a obligației, fără a informa

debitorul despre desfășurarea procedurii de executare și ulterior a emis succesiv încheieri privind încasarea cheltuielilor de executare și a onorariului, toate acestea fiind anulate de instanțele judecătorești. Prin urmare, nu dreptul la onorariu a fost apreciat ca fiind nelegal, ci modalitatea în care recurenta și-a exercitat atribuțiile și a emis actele respective, aspect care justifică concluzia privind depășirea limitelor atribuțiilor de serviciu.

44. Nefondată este și critica potrivit căreia instanțele civile nu ar fi constatat existența unei depășiri a atribuțiilor de serviciu, ci doar ar fi anulat încheierile din motive procedurale. Instanța de recurs reține că hotărârea atacată nu se întemeiază exclusiv pe autoritatea de lucru judecat a încheierilor civile și nici nu conferă acestora valoarea unei constatări a răspunderii contravenționale. Prima instanță a utilizat respectivele hotărâri ca elemente de probă care confirmă caracterul nelegal al actelor emise de executor, coroborându-le cu celelalte circumstanțe ale cauzei, respectiv lipsa verificării executării benevole, lipsa informării debitorului, menținerea nejustificată a procedurii de executare și emiterea repetată a unor încheieri ulterior anulate. Prin urmare, concluzia privind existența elementelor contravenției rezultă din aprecierea întregului probatoriu, iar nu exclusiv din faptul anulării încheierilor.

45. Nu poate fi reținut nici argumentul recurentei privind pretinsa lipsă a descrierii faptelor și nulitatea deciziei agentului constatator. Din conținutul deciziei rezultă cu suficientă claritate conduita imputată, fiind indicate actele emise de executorul judecătoresc, împrejurările în care acestea au fost adoptate, atribuțiile pretins depășite, precum și drepturile persoanei vătămate afectate prin conduita respectivă. Aceste elemente au permis recurentei să cunoască exact obiectul acuzației și să își formuleze o apărare efectivă, fapt demonstrat inclusiv prin argumentarea amplă a contestației și a recursului. În consecință, eventualele deficiențe de redactare invocate nu sunt de natură să atragă nulitatea actului constatator, întrucât nu au afectat în mod esențial dreptul la apărare și nici justa soluționare a cauzei.

46. Este lipsită de temei și susținerea recurentei potrivit căreia litigiul privind actele executorului judecătoresc ar putea fi examinat exclusiv în cadrul controlului exercitat de instanța civilă, fără posibilitatea angajării răspunderii contravenționale. Faptul că actele executorului sunt susceptibile de control judiciar sub aspectul legalității nu exclude răspunderea contravențională atunci când, în exercitarea funcției publice, acesta depășește în mod vădit limitele atribuțiilor conferite de lege și aduce atingere drepturilor persoanelor ori interesului public. Cele două forme de control au obiect și finalitate diferite, astfel încât anularea unui act de executare nu împiedică examinarea conduitei executorului din perspectiva răspunderii contravenționale, atunci când sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 313 Cod contravențional.

47. În atare circumstanțe, Colegiul reține că, instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CEDO *Garcia Ruis versus Spania*).

48. De asemenea, Colegiul Penal reiterează că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat.

49. În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală, obiectivă și corectă.

50. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), art.474 Cod contravenţional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul executorul judecătoresc, Balan Cornelia împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 ianuarie 2026, prin care s-a respins contestația depusă de Balan Cornelia împotriva Deciziei din 03.07.2025 emisă de către agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție, și se menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului
Judecătorul ***Igor CHIROȘCA***

Judecătorul ***Andrei MOCANU***

Judecătorul ***Adrian CLEVADA***